

ралъ Колевъ „Български доброволци въ сръбско—турската война 1876 год.“ издадена презъ 1896 г.

Още на 2 юний 1876 год. въ Сърбия се събрали всички хашлаци (доброволци) за подготовка въ стрелбата. На 20 сжщи се обявява войната между Сърбия и Турция, по причина на Босненското въстание. Освенъ поменатитѣ хашлаци, въ войната взиматъ участие и руски доброволци, въ които е имало и военачалници, та войната става общо югославянска, което ще видимъ и отъ единъ надписъ на единъ паметникъ на единъ руски пълководецъ. Четата на Панайотъ Хитовъ е броила 600 четника, на Филипъ Тотю 450, Илювата 300, на дѣдо Иванъ 300, а дѣдо Желю отъ Карапча—Ямболско, останалъ при Панайотъ Хитовъ като подвойвода (помощникъ). Всичкитѣ доброволци на 13 юни 1876 год. въ Зайчаръ бѣха събрани, кждото князь Миланъ имъ направи прегледъ и осветиха се знамената. На 15 юни тръгватъ за Княжевацъ на 20 юни се настаняватъ на бивакъ въ Коритската долина. При прохода Кадибозъ е билъ и отряда на руския пълководецъ Кирѣевъ, който презъ този проходъ е миналъ въ България и около Салашъ е загиналъ на 19 юлий отъ турскитѣ войски на Видинския гарнизонъ предвождани отъ Османъ Паша. Следъ освобождението въ Раковишкия манастиръ—Кулско му сж били пренесени коститѣ отъ своитѣ близки, дошли отъ Русия и на паметничето има единъ много трогателенъ надписъ:

(в. с. с.) 19 юлий

Б ъ л г а р и

Въздигнаха този паметникъ

въ знакъ

ВЪЧНА ПРИЗНАТЕЛНОСТЪ

Щабъ ротмистру отъ императорската гвардия

Николаю Алексеевичу Кирѣеву

който геройски падна на 6 юлий 1876 г. въ люлото срджение

Съ турскитѣ